

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 225
din 08.09.2010**

Dosar nr.: 61/2010

Petiția nr.: 1340 din data 18.02.2010

Petent: K A

Reclamat: B M

Obiect: Afirmații. Origine națională. Demnitate personală.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. K A cu domiciliul în comuna

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. B M

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează afirmații discriminatorii, insulte, amenințări pe baza apartenenței etnice postate pe internet.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1340 din 18.02.2010, petentul arată că în data de 07.02.2010 a primit pe e-mail un mesaj cu amenințări, insulte și afirmații discriminatorii de la reclamat.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 1340 din 18.02.2010, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, părți reclamate. Prin adresa înregistrată cu nr. 4205 din 25.05.2010, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere al domnului B M . Prin adresa nr. 4989 din 22.06.2010, reclamatul a comunicat punctul său de vedere.

4.2. De asemenea, Colegiul a solicitat punctul de vedere de specialitate al DIICOT - Serviciul teritorial Brașov.

4.3. Urmare examinării conținutului petiției nr. 1340/18.02.2010 și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Prin adresele nr. 5820 din 19.07.2010 și nr. 5819 din 19.07.2010, excepția de necompetență materială motivată a fost comunicată părților. Colegiul a pus în vedere acestora că CNCD nu are competența de a se pronunța asupra faptelor prevăzute și sancționate de Codul penal (Art. 75 lit.c, indice 1 și art. 205 alin. 1, 2 Cod penal).

4.4. Până la data soluționării dosarului părțile nu au transmis apărări, respectiv punct de vedere cu privire la excepția invocată.

V. Susținerile părților

5.1.1. Petentul arată că în data de 07.02.2010 a primit pe e-mail un mesaj cu amenințări, insulte și afirmații discriminatorii de la reclamat. Astfel, acesta susține că urmare unor petiții și cereri informative solicitate unor instituții publice, în numele locuitorilor din Zizin, a adus la cunoștința acestora anumite nereguli care se petrec în teritoriul localității.

5.1.2. Consideră că pe fondul acestor acțiuni a deranjat afacerile ilegale ale unor firme și politicieni care aveau interese bănoase.

5.1.3. Petentul susține că prin afirmațiile postate pe internet și anume: "bozgor împutit", "de ce morții mătii de bagi tu în afacerile noastre", "stai în banca ta unde ești mizerabilule", "valea în Ungaria cu tine sclavule", "valea din România, granițele sunt deschise du-te-n morții mătii că m-ai enervat tare și-mi bag p...a-n gura ta salariatule!", "sunteți niște idiști", "fraieri", "sugeți p....a" etc", atât lui cât și familiei sale li s-a încălcat grav demnitatea personală.

Susținerile S.C. Vectra

5.2.1. Societatea susține că nu are cunoștință de persoana petentului, nu știe cine este, nu a avut niciun fel de conversație cu acesta.

5.2.2. De asemenea, susține că în legătură cu acest aspect a sesizat organele de cercetare penală din domeniul criminalității informatice, cu solicitarea de a face demersurile necesare identificării adevăratului vinovat.

Punctul de vedere al DIICOT - Serviciul teritorial Braşov

5.3.1. DIICOT Braşov arată că aspectele sesizate exced competenţei materiale a instituţiei. Competenţa materială a DIICOT este prevăzută expres şi limitativ de Legea nr. 508/2004.

VI. Motivele de fapt şi de drept

6.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum şi de susţinerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepţia necompetenţei materiale a Consiliului Naţional pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

6.2. Coroborat obiectului petiţiei dedus soluţionării, Colegiul Director reţine că în cauză se invocă imputarea unor afirmaţii care pot îmbraca forma unor expresii ce pot aduce atingere demnităţii personale, însă raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările şi completările ulterioare, republicată, Colegiul Director constată că acestea nu se circumscriu actelor incidente Ordonanţei de Guvern nr.137/2000, republicată. În opinia Colegiului, afirmaţiile ce fac obiectul petiţiei pot îmbraca în mod singular şi individualizat forma unei fapte prevăzute şi sancţionate de legea penală

6.3. Afirmaţiile imputate, atât prin sintagmele utilizate cât şi în ansamblul lor sunt de natură a leza demnitatea personală. Referinţele de genul "bozgor împuţit", "de ce morţii mătii de bagi tu în afacerile noastre", "stai în banca ta unde eşti mizerabilule", "valea în Ungaria cu tine sclavule", "valea din România, graniţele sunt deschise du-te-n morţii mătii că m-ai enervat tare şi-mi bag p...a-n gura ta salariatule!", "sunteţi nişte idioţi", "fraieri", "sugeţi p...a" etc indică o eventuală legătură de cauzalitate cu apartenenţa naţională a petentului.

6.4. Or, din acest punct de vedere potrivit Codului Penal al României, art. 205 privind Insulta „(1) Atingerea adusă onoarei ori reputaţiei unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepseşte cu amenda”. Colegiul ia act ca în privinţa art. 205 şi 206 din Codul Penal, Curtea Constituţională a României, prin Decizia nr. 62 din 18.01.2007, a anulat abrogarea insultei şi calomniei considerând că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme. A reţinut Curtea că: „Obiectul juridic al infracţiunilor de insultă şi calomnie, prevăzute de art. 205 şi, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputaţia şi onoarea acesteia. Subiectul activ al infracţiunilor analizate este necircumstanţiat, iar săvârşirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise şi de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetăţeni, oameni politici, ziarişti etc. —, faptele care formează conţinutul acestor infracţiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea şi reputaţia celor astfel agresati. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacţia de facto a celor ofensaţi şi la conflicte permanente, de natură

să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”

6.5. Pe de altă parte, trebuie precizat că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”. Astfel, legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14, considerând că astfel de acte aduc atingere gravă valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală.

6.6. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că ”dincolo de orice considerație privind art. 14, discriminarea bazată pe originea rasială sau etnică poate, în anumite circumstanțe, să constituie în sine tratament degradant în sensul art. 3 al Convenției” (i.e. dreptul de a nu fi supus la tratamente inumane sau degradante). A subliniat că ”o importanță specială trebuie acordată discriminării rasiale și că a diferenția public un grup de persoane sub aspectul tratamentului bazat pe rasă poate constitui, în anumite circumstanțe, o formă special de afront adusă demnității umane”. Astfel, ”tratamentul diferențiat aplicat unui grup de persoane datorită rasei e capabil să constituie tratament degradant în circumstanțe în care tratamentul diferențiat pe baza altor criterii, precum limba, nu ar pune astfel de probleme” (A se vedea Curtea Europeană a Drepturilor Omului, fosta Comisie, cauza Asiaticilor Est Africani v. Marea Britanie, no. 4403/70, Raport 14.12.1973).

6.7. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că orice dovadă de abuz verbal rasist împotriva persoanelor care fac parte dintr-o minoritate etnică sau alta este extrem de relevantă pentru a stabili dacă acte induse de ură și nelegale au avut sau nu loc. Acolo unde astfel de dovezi rezultă din investigațiile efectuate, trebuie verificat și dacă sunt confirmate, o examinare detaliată trebuie inițiată pentru a stabilit orice posibile motive rasiale. (A se vedea cauza Bekos și Koutropulos vs. Grecia, nr. 15250/02, Hotărârea din 23.11.2004, parag. 68, Nachova și alții v. Bulgaria, nos. 43577/98 și 43579/98, §§ 158-59, 26.02.2004, cauza Stoica vs. România, nr. 42722/02, Hotărârea din 4 martie 2008, cauza Cobzaru vs. România, nr. 48254/99, Hotărârea din 26.07.2007, parag. 90).

6.8. Așa cum a reținut Colegiul în jurisprudența sa în cauze similare, astfel de fapte nu se circumscriu celor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000 republicată, fiind corelative infracțiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală. (În același sens, Hotărârea Colegiului nr. 136 din 07.02.2008, hotărârea nr. 147 din 17.03.2009, 148 din 17.03.2009 și altele) În consecință, Colegiul urmează a admite excepția invocată din oficiu, în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu - Membru

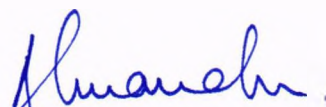
PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru – Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Data redactării 17.09.2010

Motivele de fapt și de drept redactate G.D., tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

